

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Smiljana Mikuša kao predsjednika vijeća, Dubravke Markt i Ante Galica kao članova vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja T. d.d. iz Z., zastupanog po direktoru P. P., kojega zastupa punomoćnik H. C.- B., odvjetnik iz Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, klasa: UP/I-043-02/07-01/02, ur.broj: 326-111/07-2 od 5. srpnja 2007., radi dematerijalizacije podataka o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 10. veljače 2010.

I. p r e s u d i o j e

I. Tužba se odbija.

II. r i j e š i o j e

II. Prijedlog za odgodu ovrhe pobijanog rješenja se odbacuje kao nedopušten.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženog tijela naloženo je tužitelju da u roku od 60 dana od dana dostave ovog rješenja S. d. a., radi dematerijalizacije, dostavi podatke o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz registra dionica izdavatelja te da Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga dostavi dokaz o učinjenom.

Tužitelj u tužbi kojom pokreće upravni spor osporava zakonitost pobijanog rješenja zbog pogrešne primijene odredbi općeg upravnog postupka, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, tuženo je tijelo u postupku prije donošenja rješenja počinilo niz procesnih povreda koje su rezultirale nezakonitim donošenjem predmetnog rješenja. U tom smislu ističe da je tuženo tijelo zanemarilo opće načelo upravnog postupka odnosno konkretno načelo utvrđivanja materijalne istine, načelo saslušanja stranke, načelo ocjene dokaza te načelo pomoći neukoj stranci, iako je sukladno članku 19. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga bilo dužno postupati po Zakonu o općem

upravnom postupku. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da ga je tuženo tijelo navodno pozvalo da se očituje o određenim činjenicama utvrđenih tijekom postupka. Međutim, tuženo ga je tijelo trebalo pozvati temeljem relevantnih odredbi Zakona o općem upravnom postupku odnosno odredbi članka 70. i 71. istog Zakona, što nije učinilo. Ukoliko pak tuženo tijelo nije održavalo usmenu raspravu, onda je odluku o dostavi podataka trebalo donijeti u formi zaključka, što također nije učinjeno, već je upućen običan podnesak koji nema sastavne dijelove zaključka i ne može se smatrati zaključkom. Slijedom navedenog, povrijeđeno je načelo saslušanja stranaka. Nadalje, smatra da je u zaključku kojim se traži dostava podataka trebala stajati i uputa o štetnim posljedicama za stranku ukoliko ne bi postupila sukladno navedenom zaključku, kako to proizlazi iz načela pomoći neukoj stranci. Smatra da su učinjene procesne povrede rezultirale i pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenim činjeničnim stanjem. Naime, iz obrazloženja rješenja ne proizlazi koje je dokaze tuženo tijelo cijenilo kao pravno relevantne odnosno koje je dokaze uopće izvelo i na temelju čega je donijelo predmetno rješenje, te je li uopće bio dužan dostaviti S. d. a. podatke o vrijednosnim papirima temeljem Odluke o rokovima i načinu dostave podataka o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz knjige dionica ili registra izdavatelja u depozitorij S. d. a., jer nije utvrdilo da je izdao isprave o vrijednosnim papirima ili ne. Nadalje, ističe da je u procesu preoblikovanja društva iz dioničkog društva u društvo s ograničenom odgovornošću, pa je proces skoro dovršen, odnosno trebao bi biti završen prije isteka roka od 60 dana iz pobijanog rješenja.

Predlaže stoga Sudu da tužbu uvaži i pobijano rješenje poništi, te temeljem odredbe članka 17. Zakona o upravnim sporovima odgodi izvršenje pobijanog akta do konačne sudske odluke.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu osporava osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti. Naime, smatra da su pri donošenju pobijanog rješenja pravilno primijenjene odredbe Zakona o tržištu vrijednosnih papira i Zakon o općem upravnom postupku, te je u postupku koji je prethodio donošenju rješenja točno i potpuno utvrđeno činjenično stanje te pravilno primijenjene zakonske odredbe. U pobijanom rješenju su, suprotno navodima tužbe, poštivana pravila postupka, pravilno je i potpuno utvrđeno činjenično stanje i iz utvrđenih činjenica je izveden pravilan zaključak o činjeničnom stanju te isto u potpunosti osnovano i utemeljeno na zakonskim odredbama. Agencija je temeljem ovlaštenja iz odredbe članka 15. stavak 1. točka 2. alineja 1. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga, a povodom navoda iz dopisa jednog od dioničara tužitelja zaprimljenog dana 31. svibnja 2007. u predmetu, klasa: 451-04/07-01/10, provela postupak radi utvrđenja ispunjenja zakonske obveze dostave podataka o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz registra dionica S. d. a. u svrhu dematerijalizacije istih, u smislu odredbe članka 159. stavak 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira.

Predmetnu obvezuje tužitelj kao dioničko društvo, čija tvrtka započinje slovima abecednog reda od T do Ž, sukladno odredbi članka 2. stavak 1. alineja 6. Odluke o rokovima i načinu dostave podataka o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz knjiga dionice ili registra izdavatelja u depozitorij S. d. a., bio obvezan izvršiti najkasnije do 30. lipnja 2003. Uvidom u podatke S. d. a. na internet stranicama je utvrđeno da nije ispunio navedenu obvezu. Zbog navedenog, u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja dana 4. lipnja 2007. tužitelj je pozvan da se u roku od sedam dana od dana primitka pismena očituje o razlozima nepostupanja po navedenim odredbama Zakona o tržištu vrijednosnih papira i Odluke, koje je tužitelj zaprimio dana 11. lipnja 2007. Upravo pozivanjem tužitelja na očitovanje je istom omogućeno sukladno načelu saslušanja stranaka u ostavljenom roku očitovati se o svim utvrđenjima Agencije u provedenom postupku. Tužitelj se u ostavljenom roku nije očitovao o navedenom. Kako u smislu odredbe članka 149. Zakona o općem upravnom postupku, tijekom postupka nije podnio prijedlog za održavanje usmene rasprave niti su

ispunjene propisane pretpostavke za obvezno održavanja usmene rasprave, navod tužitelja kojim tvrdi da ga je tuženo tijelo trebalo pozvati sukladno odredbama članaka 70. i 71. Zakona o općem upravnom postupku se ukazuju u postupnosti neosnovanim i krajnje nerazumljivim. Obzirom na činjenicu da je stanje stvari u konkretnom predmetu neispunjenje predmetne zakonske obveze tužitelja, utvrđeno bez potrebe obavljanja drugih procesnih radnji i posebno održavanje usmene rasprave, pobijano rješenje je doneseno sukladno odredbi članka 141. stavak 1. točka 2. Zakona o općem upravnom postupku. Nadalje, kako odredbama Zakona o općem upravnom postupku nije propisana obveza tijela pred kojim se vodi postupak pozivati stranke na očitovanje zaključkom, nerazumljiv je navod tužitelja kojim tvrdi da je na očitovanje trebao biti pozvan zaključkom s odgovarajućom uputom o pravnim posljedicama nepostupanja po istom. Konačno, navod tužitelja kojim tvrdi kako u provedenom postupku nije utvrđeno je li isti sada uopće obavezan dostaviti podatke o vrijednosnim papirima i njegovim vlasnicima iz knjige dionica ili registra jer je u procesu preoblikovanja u društva s ograničenom odgovornošću napominje se da tuženo tijelo nije imalo saznanja o navedenom, budući se tužitelj u ostavljenom roku a niti naknadno nije očitovao o razlozima neispunjenja zakonske obveze. S tim u svezi napominje se da bi navodni postupak preoblikovanja tužitelja iz dioničkog društva u društvo s ograničenom odgovornošću bio od utjecaja na izvršenje zakonske obveze dostave podataka o dionicama i njihovim vlasnicima iz knjige dionica ili registra, a u svrhu dematerijalizacije, samo ako bi bio uspješno okončan prije isteka roka iz pobijanog rješenja, a u kojem je roku naloženo tužitelju izvršiti predmetnu obvezu. Da tužitelj još uvijek ima status dioničkog društva dokazuje i podnesak istog koji je zaprimljen dana 6. rujna 2007. Predmetnim podneskom je tužitelj sasvim suprotno navodima tužbe izvijestio tuženo tijelo da je sukladno nalogu iz pobijanog rješenja dana 4. rujna 2007. podnio zahtjev za primitak u članstvo S. d. a. za članove izdavatelje.

Predlaže stoga Sudu da tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tuženo tijelo sukladno ovlaštenju iz odredbe članka 15. stavak 1. točka 2. alineja 1. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga ("Narodne novine", broj: 140/05) povodom navoda iz dopisa jednog od dioničara tužitelja zaprimljenog dana 31. svibnja 2007. provelo postupak radi utvrđivanja i ispunjenja zakonskih obveza dostave podataka o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz registra dionica S. d. a. u svrhu dematerijalizacije istih u smislu odredbe članka 159. stavak 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira.

Naime, prema navedenoj odredbi članka 159. stavak 3. Zakona o tržištu vrijednosnih papira ("Narodne novine", broj: 84/02 i 138/06) je propisano da dionička društva koja se ne smatraju javnim dioničkim društvima u smislu navedenog Zakona, a koja prije njegova stupanja na snagu nisu izdala isprave o dionicama niti su ih izdala kao nematerijalizirane vrijednosne papire u kompjuterskom sustavu S. d. a., su obvezne, radi dematerijalizacije, u rokovima i na način koji propiše S. d. a., a odobrava Agencija, dostaviti podatke o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz knjiga dionica ili registra izdavatelja.

Kako je uvidom u podatke S. d. a. utvrđeno da sukladno navedenoj odredbi Zakona i odredbi članka 2. stavak 1. alineja 6. Odluke o rokovima i načinu dostave podataka o vrijednosnim papirima i njihovim vlasnicima iz knjiga dionice i registra izdavatelja u depozitorij S. d. a. ("Narodne novine", broj: 140/02) do 30. lipnja 2003. (kao izdavatelj čija tvrtka započinje slovima abecednog reda od T do Ž) niti naknadno nije dostavio podatke o dionicama i njihovim vlasnicima, zatraženo je očitovanje

tužitelja o razlozima nepostupanja po navedenom (pismeno je zaprimio dana 11. lipnja 2007.), kojem, međutim, tužitelj nije udovoljio.

Kako je tužitelj pozvan na očitovanje, čime mu je omogućeno sudjelovanje u postupku, a stanje stvari (neispunjenje predmetne zakonske obveze) je utvrđeno na podlozi službenih podataka bez potrebe obavljanja drugih procesnih radnji, u situaciji kada nisu ispunjene propisane pretpostavke za obavezno održavanje usmene rasprave, a ni sam tužitelj nije podnio takav prijedlog (članak 149. Zakona o općem upravnom postupku - „Narodne novine“, broj: 53/91 i 103/96 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) u konkretnom se slučaju ne nalazi nepoštivanje pravila postupka na koje tužitelj ukazuje u tužbi.

Dakle, proizlazi da je pobijano rješenje u potpunosti osnovano i utemeljeno na zakonskim odredbama temeljem utvrđenih činjenica iz kojih je izveden pravilan zaključak o činjeničnom stanju uz poštivanje pravila postupka, pa se ne nalaze povrede zakona na štetu tužitelja. Na njegovu zakonitost odnosno izvršenje zakonske obveze iz donesenog rješenja nije odlučna ni tvrdnja tužitelja o njegovu preoblikovanju u društvo s ograničenom odgovornošću, s obzirom da se ničim ne dokazuje da bi navedeni postupak bio uspješno okončan prije isteka navedenog roka. Dapače, suprotno navodima tužbe, proizlazi da je tužitelj sukladno nalogu iz pobijanog rješenja dana 4. rujna 2007. (još uvijek u statusu dioničkog društva) podnio zahtjev za primitak u članstvo S. d. a. za članove izdavatelje.

Kako se s obzirom na izneseno ne nalazi da bi pobijanim rješenjem bio povrijeđen zakon na štetu tužitelja, trebalo je temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 53/91, 9/92 i 77/92) tužbu odbiti kao neosnovanu.

Prijedlog za donošenje odluke o odgodi izvršenja pobijanog rješenja nije dopušten.

Naime, odredbom članka 17. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima je uređeno pitanje zahtjeva za odgodu pravnih učinaka rješenja do okončanja upravnog spora, tako da je uređena nadležnost upravnog tijela čiji se akt izvršava odnosno tijela nadležnog za izvršenje (što bi u konkretnom slučaju značilo tuženog tijela). Kako, dakle, iz navedenog slijedi da Upravni sud Republike Hrvatske nije nadležan za postupanje po zahtjevu i nije ga ni dopušteno postaviti u upravnom sporu, valjalo je riješiti kao u izreci (članak 30. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima).

U Zagrebu 10. veljače 2010.

Zapisničarka:
Veseljka Kos, v.r.

Predsjednik vijeća:
Smiljan Mikuš, v.r.

PRESUDA I RJEŠENJE SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnik H. Č.-B., Z.,
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, sa spisom

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

Ida Balent